

1. 12. 2017

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Změna exekutora v průběhu exekučního řízení v souvislosti se zánikem výkonu exekutorského úřadu

Každý oprávněný má právo si vybrat osobu exekutora, resp. exekutorský úřad, který bude provádět nucený výkon rozhodnutí v případě, že povinný neplnil dobrovolně. Volba exekutora je čistě na oprávněném a výběr není nutné žádným způsobem odůvodňovat.

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ VYCH & PARTNERS

Délka exekučních řízení je různá a nikdy ji nelze přesně určit. Některá exekuční řízení trvají jen několik málo měsíců, jiná řadu let. Zvláště u déle trvajících exekučních řízení může nastat situace, kdy je nutné změnit exekutora, který je soudem pověřen k vedení dané exekuce. Důvodem změny exekutora může být jak vůle oprávněného, tak i situace, kterou oprávněný ovlivnit nemůže. Takovým případem je zánik výkonu exekutorského úřadu, jehož podmínky zákon č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále jen „exekuční řád“) definuje v § 15.

Výkon exekutorského úřadu zaniká smrtí exekutora, prohlášením exekutora za mrtvého, pozbytím státního občanství České republiky, omezením exekutorovy svéprávnosti, právní mocí rozhodnutí o uložení kárného opatření odvolání z exekutorského úřadu a právní mocí rozhodnutí soudu o uložení trestu zákazu činnosti exekutora nebo právní mocí rozhodnutí soudu o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Exekutor může být také ze zákonem daných důvodů odvolán přímo ministrem. Dle § 15 odst. 1 písm. h) může také sám exekutor požádat o ukončení výkonu exekutorského úřadu. Výkon exekutorského úřadu pak zaniká 6 kalendářních měsíců následujících po měsíci, v němž byla ministerstvu žádost exekutora o ukončení výkonu exekutorského úřadu doručena.

Exekuční řád samozřejmě počítá s možností, že výkon exekutorského úřadu může zaniknout v průběhu exekučního řízení. Do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, je zpravidla jmenován nový exekutor. V případě, že exekutorský úřad zanikne a exekuční řízení ještě není ukončeno, dle § 15 odst. 5 exekučního řádu, je tento nový exekutor povinen převzít všechny spisy původního exekutorského úřadu a plynule navázat na exekuční i další činnost exekutora původního. Jelikož však tento nový exekutor není ten, kterého si oprávněný při podávání návrhu na nařízení exekuce zvolil a jenž byl původně exekučním soudem pověřen k vedení exekuce, dává zákon oprávněnému možnost, aby případně provedl změnu tohoto nového exekutora. Nový exekutor má zákonnou povinnost účastníky exekučního řízení (tedy oprávněného a povinného, případně i manžela povinného, pokud je účastníkem) informovat o změně a zároveň musí oprávněného poučit, že může požádat o změnu exekutora. Rozhodnutí je na oprávněném, zda se rozhodne pro změnu či setrvá s tímto novým exekutorem.

Změnu exekutora lze formálně provést dvěma způsoby specifikovanými v § 44b exekučního řádu. Prvním ze způsobů je návrh oprávněného na změnu exekutora, s nímž vysloví souhlas jak původní exekutor (resp. exekutor, který převzal exekutorský úřad), tak nově zvolený. Toto převzetí exekuce nemá povahu rozhodnutí.

Pokud ke změně exekutora nedojde výše uvedeným způsobem, tedy v případě, že dotčený exekutor/exekutoři se změnou nesouhlasí, rozhoduje o změně exekutora v průběhu exekučního řízení exekuční soud na žádost oprávněného. Problém nastává v okamžiku, když dojde k prolnutí obou možností v jednu, což zákon nepředpokládá.

Výše uvedenou situací se zabýval i Nejvyšší soud České republiky. Dne 27.6.2017 bylo vydáno jeho rozhodnutí pod sp. zn. 20 Cdo 179/2017. V této věci se dovolatelka – oprávněná domáhala změny exekutora v souvislosti se zánikem výkonu exekutorského úřadu v Přerově. Nový exekutor se změnou souhlasil, avšak požadoval ještě formální potvrzení exekučním soudem. Oprávněná tedy podala návrh na změnu exekutora dle § 44b odst. 2 exekučního řádu k exekučnímu soudu. Exekuční soud tento návrh zamítl. Rozhodnutí okresního soudu potvrdil i soud krajský. Svě rozhodnutí odůvodnil tím, že v této věci není potřeba rozhodnutí soudu a lze postupovat dle odst. 1, jelikož oba exekutoři se změnou souhlasí. V řízení tedy bylo vydáno věcné rozhodnutí. Následně podala oprávněná dovolání, jelikož rozhodnutí krajského soudu bylo založeno na nesprávném právním posouzení věci, soud totiž rozhodoval o něčem, o čem rozhodovat neměl, což i sám připustil ve svém rozhodnutí. Nejvyšší soud dal oprávněné za pravdu a své rozhodnutí odůvodnil následujícím:

„V případě zániku výkonu exekutorského úřadu z důvodu uvedeného v § 15 odst. 1 písm. h) ex. řádu, exekutor jmenovaný do exekutorského úřadu, jehož výkon zanikl, převezme spisy tohoto exekutorského úřadu a oprávněného poučí, že může požádat o změnu exekutora. V takovém případě je dán ze zákona důvod pro změnu exekutora; důvody vedoucí oprávněného k požadované změně soud nezkontroluje. Soud musí (s jedinou výhradou, a to že osoba označená v návrhu není oprávněná k výkonu exekuční činnosti) takovému návrhu vždy vyhovět. Soud tak učiní formou prostého pověření (srovnej obdobný postup upravený v § 43a odst. 4 ex. řádu), jímž zproští prováděním exekuce nově jmenovaného exekutora do uvolněného úřadu a zároveň pověří oprávněným navrženého exekutora dalším prováděním exekuce. Souhlas dotčených exekutorů takový postup nepředpokládá. Je to výrazem toho, že volbu nového exekutora oprávněným zákon neumožňuje jakkoliv ovlivnit. Pověření není rozhodnutím, nedoručuje se účastníkům, nýbrž jen dotčeným exekutorům, když i zde platí obdobný postup podle ustanovení § 43a odst. 4 ex. řádu.“

Dovolací soud tedy napadané usnesení krajského soudu změnil tak, že usnesení okresního soudu se zrušuje a řízení se zastavuje. Závěrem konstatoval, že okresní, resp. krajský soud o dané věci neměl vůbec meritorně rozhodnout, jelikož nebyly splněny podmínky řízení a po podání návrhu mělo být řízení zastaveno dle § 104 odst. 1 zákona č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, a soud měl vydat souhlas ve formě prostého pověření k vedení exekuce.

Shrneme-li výše uvedené, v případě, kdy dojde ke změně exekutora v důsledku zániku výkonu exekutorského úřadu a ke jmenování nového exekutora („dočasně“), který automaticky přebírá všechna exekuční řízení po svém předchůdci, není pro další bezprostřední změnu exekutora z vůle oprávněného nutné vyžadovat souhlas exekutora „dočasně“ vedoucího exekuci s pověřením k vedení exekuce jiným exekutorským úřadem, ani souhlas nově zvoleného exekutora, a už vůbec o této záležitosti nemá rozhodovat soud ve formě rozhodnutí. Soud nově zvoleného exekutora pouze pověří dalším vedením dané exekuce (viz § 43a odst. 5 exekučního řádu).

Mgr. Lucie Cyrányová

[Advokátní kancelář Vych & Partners, s.r.o.](#)

Lazarská 11/6
120 00 Praha 2

Tel.: +420 222 517 466

Fax: +420 222 517 478

e-mail: office@ak-vych.cz

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nová „tlačítková“ povinnost pro e-shopy](#)
- [Digital Omnibus: Revoluce v datech, nebo jen nová zátěž pro podnikatele?](#)
- [Darování pro případ smrti nemovité věci zapsané v katastru nemovitostí a určení výše odměny soudního komisaře](#)
- [Flotilová novela: Kdo a kdy musí nově získat licenci k distribuci pojištění?](#)
- [Nová pravidla pro ground handling v EU a jejich dopady na letecký sektor](#)
- [Právní due diligence nemovitostí: na co se v praxi skutečně zaměřit](#)
- [Hmotněprávní opatrovník obchodní korporace: mezi efektivní ochranou a zásahem do korporační autonomie](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 32.: Konkurenční doložka](#)
- [Skryté ujednání v realitní smlouvě - zbytečná hra na schovávanou](#)
- [Odpovědnost člena voleného orgánu dle § 159 OZ a vymezení škody způsobené právnické osobě](#)
- [Vnosy do společného jmění manželů a jejich valorizace v aktuální judikatuře Nejvyššího soudu a Ústavního soudu](#)